

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího)

Práci předložil(a) student(ka): **Eva Krause**

Název práce: **Předběžná kontrola principu subsidiarity po Lisabonské smlouvě v praxi parlamentů České republiky a Itálie**

Vedoucí práce (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci v rámci instituce):

Mgr. Jan Váška, Ph.D. (IMS KES)

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Bakalářská práce Evy Krause zkoumá ex ante (politickou) kontrolu dodržování principu subsidiarity v průběhu legislativního procesu Evropské unie, jak ji v podmínkách post-lisabonské Unie uskutečňují parlamenty členských států. Po obecném uvedení do problematiky výkon této pravomoci sleduje v praktických případových studiích věnovaných parlamentům České republiky a Itálie (vzhledem k tomu, primárním účelem obou případových studií je ilustrovat obecný výklad a umožnit posouzení empirického vývoje problematiky ve sledovaném období, nikoli vytvořit podklad k přímému srovnání obou zemí, není vhodné hovořit o „komparovaných“ zemích – s. 3). V závěru autorka nejen shrnuje získané poznatky, ale rovněž doporučuje možné (spíše dílčí) úpravy, jež by podle ní mohly vést k zefektivnění stávajícího systému včasného varování.

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Zvolené téma patří na bakalářské úrovni spíše k náročnějším, neboť předpokládá bezpečné zvládnutí institucionální problematiky Evropské unie, obeznámení se s prostředím národních parlamentů studovaných zemí a zpracování poměrně rozsáhlého souboru primárních zdrojů.

Struktura práce je s ohledem na vytčené cíle logická a funkční, k autorčině práci se zdroji nemám připomínky.

Práce nese jisté známky časové tísně, v níž vznikala – především se autorčina argumentace silně opírá o vyznění interview uskutečněných během posledního týdne (v jednom případě den!) před odevzdáním práce. Je škoda, že se nepodařilo uskutečnit rozhovory i s někým z politiků, kteří se zkoumané agendě věnují z titulu svého členství v příslušném sněmovním či senátním výboru. Patrně nedostatek času autorce znemožnil více propracovat i moment kolektivní kontroly a dynamiky meziparlamentní spolupráce.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Jazykový projev autorky je plně uspokojivý, spolehlivě zvládla i specifické terminologické požadavky zvoleného tématu. K poznámkovému aparát je po obsahové stránce v pořádku. Formální náležitosti práce jsou mírně nedotažené (autorka není konzistentní v ukončování odkazů tečkami, v bibliografii jsou mezi internetové zdroje zařazeny i některé odborné texty publikované tiskem), rovněž i konečná redakce textu (např. uvedení citátu na s. 31/pozn. 94).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Autorka prokázala schopnost formulovat a na přiměřené úrovni obsáhnout a zpracovat relevantní odborné téma. Celkový dojem z práce je přes uvedené dílčí připomínky dobrý, pouze případová studie věnovaná Itálii strádá malým rozsahem i hloubkou. Bez ohledu na tuto výhradu považují cíle práce, jak si je autorka stanovila, za naplněné.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Pokud by v praktické části autorka vybírala pro své případové studie státy nikoli podle svých jazykových možností a osobního zájmu, ale dle reprezentativnosti těchto případů z hlediska celounijního, které země by nejspíše zvolila a proč?

V úvodu práce autorka uvádí, že „ne všechny změny, které Lisabonská smlouva přinesla, jsou ale posuzovány odbornou veřejností jako prospěšné, naopak některé její prvky jsou podrobeny silné kritice“ (s. 2). Protože shrnutí akademické debaty (s. 15-17) se zaměřuje spíše na reflexi současné úpravy principu subsidiarity a v obecnější rovině pak demokratického deficitu Unie, je na místě se tázat, jak odborná veřejnost z časového odstupu hodnotí konkrétně ty změny a jejich praktické naplňování, jimž je věnována předložená práce.

Nakolik realistické se autorce jeví být úvahy o možnosti přiznat národním parlamentům právo tzv. zelené karty (viz s. 31)?

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

*Eva Krause předložila solidně zpracovanou bakalářskou práci, k níž z pozice vedoucího nemám zásadní připomínky. **Doporučuji** ji proto k obhajobě a přikláním se k hodnocení stupněm **velmi dobře**.*

Datum: 10. 6. 2016

Podpis: